



Amb veu de dona

Entrevista a la periodista del setmanari 'Latino', Zulma Sierra

Zulma, aquella que és sana i forta

Jesús Martínez Barcelona

Aquell dia ni plovia ni feia sol, o almenys això en recorda. El cel tenia el color del parquet del meu amic Ramón. Ni el gotellim s'estenia més enllà dels furs que li són propis ni la ciutatella dels bronzejats permanents va lliscar la seva pell amb els llamps matutins. Zulma Sierra (Medellín, Colòmbia, 1976) recorda que va arribar a Madrid amb un temperament i una temperatura indòcils, fraudulents, inusuals per al que ella estava acostumada en la calma morbosa de la seva llar materna. "Jo pensava que tenia un llaç històric amb aquest país. Espanya és un tema recurrent en la història nostra, per a bé o per a mal. Però independentment d'això, quan tu arribes aquí, creus que portes un bagatge cultural suficient per a adaptar-te ràpidament, i no. Has de tornar a aprendre altres codis lingüístics. A Amèrica Llatina som massa càlids, amorosos, afectuosos, i quan arribes aquí és tot tan tosc i brusc... En un bar de Madrid vaig cridar al cambrer per a saber què eren *pinchos*, i em va contestar: 'Pues eso, *pinchos*'. No és obvi per a mi." Capturada per la bonhomia del seu caràcter solidari, i amb la ingenuïtat càndida de *Les aventures del bon soldat Svejk*, Zulma va recalcar en el que un dia va ser la metròpoli de l'imperi de la plata i avui és el pati d'Europa. A Madrid, Zulma es va matricular en un màster de la Complutense sobre comunicació i conflicte armat, escalfada per les calamitats viscudes en el seu territori natal, que ella no arriba a comprendre: "S'ha de buscar una sortida política i negociada al conflicte. Hi ha un cansament general en la societat. Álvaro Uribe va arribar a la presidència amb la promesa d'acabar amb la guerrilla. Veníem de la decepció de la taula de negociació d'Andrés Pastrana. Uribe va formar un govern amb encerts en relacions internacionals, però a nivell intern es poden fer moltes més coses. Manca voluntat política". El seu ofici és el de periodista, encoratjada pels seus i enamorada de les cròniques que un tal García Márquez feia palpar en el paper secà dels suplementes especials. Llicenciada per la Universitat Pontifícia de Medellín, la seva primera ocupació li va venir donada per la seva condició de



F: Jesús Martínez

becària d'*El Colombiano*, el diari que l'havia fitxat el 1997, amb el credo dels fets noticiosos que barallaven per ser portada, però que quedaven encastats entre els breus de les pàgines parell. Zulma va agafar l'ascensor social, que la va dur als reportatges i a Local, i després a Nacional, i després a les anàlisis polítiques i d'editorial. Amb els anys, va desplegar les arts del periodisme pràctic d'Arcadi Espasa. Les bombes al centre del seu Medellín, agregades a l'espantosa delinqüència del furt amb violència, la van empènyer a replantejar-se el seu paper en aquest món, i en el cau de la destinació va trobar la fugida cap endavant. Al novembre de 2003 viatjaria al Madrid dels millors fortunis. "Necessitava airejar-me, xopar-me d'altres cultures i veure el país en perspectiva." A la capital d'Espanya va conèixer a Carlos, un mexicà amb bons propòsits que va despertar en ella la fal·libilitat dels temors desats a les coses de l'amor. Es van aparellar, van riure i junts van volar cap a Barcelona. "Vam dir: 'Ni a Mèxic ni a Colòmbia, en un país neutral: Espanya. Comencem de zero'."

Mentre, es guanyava els fesols com a teleoperadora a Movistar: "Repetia sempre la mateixa cançó: 'Buenas tardes, llamo de Telefónica Movistar. ¿Usted es el titular de la línea tal...?'. Me cortaban: 'Pero ¿de dónde llamas?'. De Madrid', respondía. Pero ¿tú no eres de aquí?' 'No, pero le llamo de Movistar y...'" A Madrid havia coincidit amb el futur director del setmanari *Latino*, que li va proposar obrir la sucursal de Barcelona. El primer número va sortir al carrer al setembre de 2005. *Latino* és una publicació de tocs de consciència que prioritza els colors de les històries humanes que tritura la informació. "No hem perdut la capacitat de contar el que li passa a la gent normal. Acabem d'elaborar un dossier sobre hipoteques, una sèrie de reportatges sobre els problemes de les famílies per a pagar a final de mes. Hem explicat a la gent com negociar amb el banc, com sol·licitar ajudes, com estalviar al màxim en les coses quotidianes." *Latino* compta amb una xarxa de corresponals teixida amb el bramant destarotat dels corredors de successos, aquells que busquen la primícia dels primers morts de la matinada.

A Barcelona, Zulma va fer gala de la bondat del seu nom ("és una derivació del nom àrab Salma, que li va agradar a la meua mare i m'ho va posar. Significa aquella que és sana i forta") i, novament, es va apuntar a un màster sobre resolució de conflictes a l'Escola de Cultura de Pau de la Universitat Autònoma de Barcelona. Des que està per aquestes terres, Zulma només ha visitat dues vegades la seva família. La crisi. "Medellín ha canviat amb l'exalcalde Sergio Fajardo, que va avalar la construcció de biblioteques. Ara els motoristes no poden dur acompanyant per a evitar els sicaris, que eren els qui disparaven en el seient de darrere." L'anàlisi competeix amb les parrafades de serp que entre corondells Hermann Tertsch publica a *El País*, el seu diari preferit: "Brasil abusa de la soja, que provoca la desforestació de l'Amazònia; a Veneçuela, a Chávez se li'n va l'olla, i a Bolívia, l'Evo Morales, qui ha reduït l'analfabetisme, s'ha posat a la defensiva amb les aspiracions autonòmiques de l'Orient del seu país, el seu sostén econòmic". A Catalunya, Zulma Sierra se

sent com a casa. L'idioma l'està aprenent a marxar forçada, i no és impropri en ella que s'entendri amb paraules que va descobrint amb noves preguntes i interrogacions vàries: "M'encanta la paraula 'bufó', encara que el primer que vaig aprendre a dir va ser "Visca el Barça!". Estic estudiant l'himne. I una altra paraula que em resulta graciosa és 'collons!'"
Qué chévere.



Entrevista a Zulma Sierra, periodista del semanari 'Latino'

مقابلة مع السيدة تولما سيارا، الصحافية في مجلة "لاتينو" الأسبوعية

amsawar ak Zulma Sierra, asah'afi an asbu'iyat latino Interview with Zulma Sierra, journalist on the weekly 'Latino'

Un entretien avec Zulma Sierra, journaliste de l'hebdomadaire 'Latino'